The Letter (ฮา กระจาย)

นำเสนอเมื่อ : 11 พ.ค. 2552

The Letter (ฮา กระจาย)

อาจจะยาวสักหน่อยแต่อดทนอ่านกันหน่อยนะ

จม.จากลูกสาว
>> >กราบเท้าคุณพ่อคุณแม่ที่เคารพ

> >คุณพ่อคะ คุณแม่คะ

>>เป็นอย่างไรบ้างสบายดีหรือเปล่าคะ

>> >ผ่านมาเกือบครึ่งปีตั้งแต่หนูเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ

>> >หนูไม่ได้ติดต่อคุณพ่อคุณแม่เลย

>> >หนูอยู่ที่นี่สบายดี...พี่มากเค้ารักหนูและดูแลหนูเป็นอย่างดี

>> >สงสัยหรือคะว่าพี่มากคือใคร

>> >จำได้มั้ยคะวันที่หนูจากคุณพ่อคุณแม่ที่สถานีรถทัวร์ เข้ามาเรียนที่กรุงเทพฯ

>> >รถทัวร์ที่หนูนั่งมาเกิดอุบัติเหตุใกล้ปั๊มน้ำมันแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ

>> >หลังเกิดอุบัติเหตุ มีคนมาล้อมหน้าล้อมหลังหนูเต็มไปหมดเลยค่ะ

>> >และมีคนชวนโมยกระเป๋าเดินทางและกระเป๋าตังค์ไป

>> >พี่มากเค้าเป็นเด็กปั๊มที่นั่นค่ะ

>>พอรถชนกันเค้าก็เข้าไปช่วยปฐมพยาบาล

>> >เราเจอกันที่นั่นค่ะคุณพ่อเค้าเป็นคนดีมาก

>เราพูดคุยกันซักครู่ใหญ่

>>รู้สึกถูกคอกันมากคุณแม่ขา

>นี่แหละมั้งคะที่เรียกว่ารักแรกพบ

>> >พอเค้ารู้ว่าหนูยังไม่มีที่พักไม่มีญาติในกรุงเทพฯ

>> >และยังไม่รู้จะไปพักที่ไหนแถมยังบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ

>> >พี่มากเลยชวนหนูไปอยู่ด้วยกันที่หอพักใกล้ๆ ปั๊มน้ำมันนั้น

>> >ด้วยความตกใจและไม่มีที่พึ่งทำให้หนูรับปากพี่เค้าไป โดยไม่รู้ตัว

>> >แต่ว่าคุณพ่อคะพี่มากเป็นคนดีมากคะ เค้าไม่เคยแตะต้องตัวหนูเลย

>> >เราอยู่ด้วยกันปร ะมาณ 2 เดือน พี่มากจึงขอหนูแต่งงานค่ะ

>> >หนูขอโทษที่ไม่ได้บอกคุณพ่อคุณแม่ก่อน

>> >แต่ด้วยความใกล้ชิดทำให้หนูไม่สามารถยั้งใจไว้ได้

>> >จึงได้บอกตกลงพี่มากเค้าไป

> >อภัยให้เราและคะนึกว่าเห็นแก่เด็กตาดำๆ

>>ที่จะเกิดมาดูโลกนี้อีกไม่นานเท่าไร

>หนูกำลังมีหลานให้คุณแม่ค่ะ

>> >คาดว่าการเรียนเทอมแรกนี้คงต้องพักไว้ก่อน

>>หรือไม่ก็ต้องเลิกเรียนไปเลย

>> >เพราะว่าหนูคงต้องช่วยพี่มากหาเงินก่อนที่ท้องจะใหญ่ ไปกว่านี้

>> >พอลูกคลอดแล้วก็คงต้องอยู่เลี้ยงลูกอีก คงไปเรียนไม่ได้

>> >เงินทองก็หมดไปทุกวันๆ แต่หนูก็ยังสุขใจดีค่ะ ไม่ต้องห่วง

>> >คุณพ่อคุณแม่อย่าโกรธหนูนะคะ

>มันเป็นเรื่องสุดวิสัยจริงๆ

>> >แต่หนูคิดว่าคุณพ่อคุณแม่คงจะให้อภัย

>> >เมื่อคลอดลูกแล้วหนูจะพาพี่มากและลูกไปกราบเท้าคุณพ่อ คุณแม่ที่บ้านนะคะ

>> > >ที่หนูเขียนจดหมายมาหาคุณพ่อคุณแม่วันนี้

>>มีข่าวดีและข่าวร้ายมาบอกค่ะ

>ข่าวดีก็คือที่หนูเล่ามาทั้งหมดนั่น

>>เป็นเรื่องไม่จริงค่ะหนูล้อเล่นค่ะ!!

>> >ส่วนข่าวร้ายก็คือเทอมแรกหนูสอบได้F 3 วิชา D 2 วิชา และ C อีก 1 วิชา

>> > >เห็นมั้ยคะ มันไม่ได้ร้ายแรงไปกว่าที่หนูเล่ามาตั้งแต่ต้นหรอก

>> >ดีกว่าชะอีกจริงมั้ยคะ ฉะนั้นอย่าโกรธหนูนะคะ

>> >ด้วยรักและเคารพอย่างสูง

> >หนูดาที่รักของคุณพ่อคุณแม่

>> >ป.ล.เงินที่คุณพ่อให้มาหมดแล้วล่ะค่ะ

>> >ถ้าคุณพ่อจะเห็นใจช่วยโอนเงินเข้าให้หนูด้วยนะคะ" >

จดหมายตอบกลับ

>> >---------- > >สวัสดีจ้ะลูกรักของพ่อ

>> >ที่ลูกเล่ามาทั้งหมดตั้งแต่แรกนั่นน่ะ ทำเอาพ่อใจไม่ดีไปเลยเชียว

>> >พ่ออ่านจดหมายลูกได้แค่ครั้งเดียวก็โกรธจัดจนไม่ได้อ่านต่อ

>> >เพราะว่าบันดาลโทสะทำให้พ่อกับแม่ทะเลาะกันยกใหญ่

>> >แม่เค้าไม่เชื่อว่าเป็นเรื่องจริงเพราะเค้ารักลูกมาก

>> >คิดว่าลูกคงจะไม่ทำให้เค้าผิดหวัง

>> >แต่พ่อก็โมโหชะจนลืมตัวทะเลาะกับแม่อย่างแรง

>> >ลูกก็รู้ว่าแม่ป่วยเป็นโรคหัวใจอยู่

>> >พ่อผิดเองที่ไม่รู้จักคิดรู้จักยั้งความโกรธ เราทะเลาะกันแรงมาก

>> >จนแม่เค้า.....ล้มลงหัวใจวาย ยาที่เคยมีอยู่ในบ้านก็หาไม่เจอ

>> >พ่อพาแม่แกส่งโรงพยาบาลก็สายไปชะแล้ว

>> >พ่อกำลังเศร้ามากคิดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

>> >มันเกิดจากพ่อไม่อ่านจดหมายของแกให้จบชะก่อน

>แม่แก็เลยมีอันเป็นไป

>> > >ออพ่อมีข่าวดีและข่าวร้ายสำหรับลูก >

>> >ข่าวดีคือแม่แกยังอยู่สบายดีไม่มีอะไรพ่อล้อเล่น

>> >ข่าวร้ายคือแม่เค้าเสียไฟเลยไม่มีเงินส่งไปให้ลูก

>> >แต่มันก็ยังดีกว่าที่แม่เค้าจะเป็นอะไรไปใช่ไหมล่ะ

>> >หวังว่าลูกคงอ่านจดหมายจนจบนะ

>> >ไม่ใช่ตกใจตะลึดเหลือกไปฆ่าตัวตายชะก่อน

> >รักลูกมากจ้ะ

> >พ่อ
แป่ว...